

73. møde.

Onsdag den 31. marts kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Vedrørende lastning og losning af skibe) har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Sigsgaard* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at en lærers fastansættelse gøres afhængig af frisur og klædedragt?“

Sigsgaard: Lærere i folkeskolen har en 2-årig aspiranttid før fastansættelsen, en tid, hvor parterne kan se hinanden an, en prøvetid. Er læreren ikke god nok, eller synes han ikke, stedet er godt nok, ja, så må han søge væk.

En fynsk skolekommission har for nogle dage siden misbrugt sine beføjelser til at nægte en lærer fast ansættelse på grund af hans udseende. Denne historie er ganske uhørt i dansk skoleliv. Naturligvis kender vi alle Bindslevsagen med dens ubehagelige perspektiver for aspiranterne. Jeg kunne også nævne en sag fra Ringkøbingegnen, hvor der blev nægtet en aspirant fast ansættelse på grund af hans politiske overbevisning. Jeg kunne endvidere nævne en henvendelse, jeg for nylig fik fra Sæbyegnen, hvor samme skæbne overgik en ung lærer, der ikke var medlem af folkekirken. Han havde i forvejen meddelt skolekommissionen dette. Man sagde, at det ingenting betød, og alligevel afskedigede man ham, da det kom til stykket. På denne baggrund finder jeg det endnu mere nødvendigt, at den aktuelle sag tages op også her i det høje ting. Der bør sættes en stopper for visse skolekommissioners magtmisbrug.

Næsbyesagen virker særlig grell, når man

hører fra alle sider, også fra skolekommissionen, at den pågældende lærer er dygtig, ja, han omtales som en fremragende lærer med et enestående forhold til børnene. Skoleinspektøren fremhæver i sin udtalelse hans kærlighed til det menneskeligt ægte, som skolekommissionen derimod ikke synes at have forståelse for. Det skal nævnes, at lærerråd, elevråd og forældreforening ved skolen har anmodet skoledirektionen om at ændre skolekommissionens beslutning, så den pågældende lærer fastansættes. I går meddeltes det yderligere, at 90 pct. af de forældre, hvis børn undervises af ham, har henvendt sig til skoledirektøren med samme ønske.

Kroggårdsskolen, som aspiranten er ansat på, er en skole ud over det almindelige. For et par år siden har jeg besøgt den, og jeg har gennem nogle år fulgt dens arbejde, så godt som det nu har ladet sig gøre. Jeg står ikke ene med den opfattelse, at der her gøres et banebrydende pædagogisk arbejde af overmåde stor værdi for hele vort skolevæsen. Der er tale om en foregangsskole, også takket være de lokale myndigheder, og det er derfor dobbelt sørgeligt, at repræsentanter for disse myndigheder nu forsøger at stikke en kæp i hjulet, for der er jo ingen tvivl om, at skolekommissionens beslutning allerede har skadet hele skolens arbejde, og den vil volde endnu mere fortræd, hvis den ikke ændres.

Beslutningen er måske nok i overensstemmelse med loven, men den er til gengæld i den dybeste modstrid med de for hele vort samfund grundlæggende principper. Formanden for skoledirektionen udtaler ifølge Politiken for i går, at vi ville være langt ude, hvis skolekommissionerne havde pligt til at fastansætte alle lærere, hvis faglige kvalifikationer er i orden. Jeg er ikke uenig med ham. En sådan bestemmelse ville antaste hele ideen bag aspirantsystemet. Men man må være klar over, at der ikke ret mange gange skal træffes så horribile afgørelser som her, før det kan blive nødvendigt at ændre loven, så skolekommissionens beføjelser indskrænkes. Afgørelsen har skadet det kommunale selvstyres anseelse.

Vi lever i en verden, hvor vi må acceptere hinanden trods uhyre forskelle i levevis, politisk opfattelse o. s. v. Men hvordan skal vi kunne det, når vi ikke engang kan